

This document is distributed by the Doctors for COVID Ethics (d4ce.org)

For translations into many other languages, see d4ce.org/the-eternal-dangers-of-rna-vaccines

Вечните опасности на РНК-ваксините

Д-р Сухарит Бхакди, д-р Карина Рейс и д-р Майкъл Палмър

Новата концепция за РНК-ваксини

Хромозомите са книгите на живота, които съдържат кодирани в ДНК рецепти за производство на белтъчни молекули. Когато е необходимо, книгата се отваря и се прави копие на необходимата рецепта. Копието е иРНК, която направлява производството на протеина, след което се изхвърля.

РНК ваксините са такива краткотрайни копия на хромозомни рецепти, които насочват производството на избрани антигени, напр. белтъка на шипа SARS-CoV-2. С всяка инжекция се въвеждат повече от един милиард копия (РНК-молекули). Масовото производство на иРНК изисква масова наличност на ДНК рецепти. Как може да се постигне това?

Решението представлява основополагащ стълб на генната технология. Милиардите и трилионите копия на ДНК рецептите се получават от бактерии. Рецептите се съдържат в миниатюрни бактериални хромозоми, които се наричат плазмиди. Времето за делене на бактериите е приблизително 20 минути - броят на клетките се увеличава приблизително осем пъти на всеки час. Следователно само за няколко дни от течна култура могат да бъдат събрани буквално безброй бактерии с плазмиди.

Плазмидите се манипулират лесно. Могат да се вмъкват чужди рецепти, т.е. гени, като тези, които кодират вирусни протеини. След размножаването на бактериите плазмидите се събират и се използват като шаблони за производството на копия на иРНК.

След това молекулите на РНК се опаковат в малки мастни глобули, наречени липидни наночастици (LNP). Основните компоненти на липидните наночастици са произведени от човека и са потенциално силно токсични. Употребата им при хора е забранена преди 2020 г. Това правило беше нарушено с одобрението за спешна употреба на РНК-ваксините против Ковид. Опаковъчният материал е от съществено значение за предпазване на РНК от разрушаване, за да може тя да се придвижва в кръвния поток и да достигне до всички органи на тялото. Там глобулите действат като троянски коне. Те се поемат от клетките и след това се освобождава техният товар. Следва производство на белтъка шип и задействане на имунния отговор, което води до образуване на специфични антитела, които трябва да предпазват от бъдещи инфекции.

This document is distributed by the Doctors for COVID Ethics (d4ce.org)

For translations into many other languages, see d4ce.org/the-eternal-dangers-of-rna-vaccines

Фаталният недостатък

Имунната система разпознава и унищожава телесните клетки, които произвеждат чужди протеини, както се случва при заразяване с вируси. Тази способност за разпознаване на несамостоятелни се дава при раждането. Тя ни предпазва през целия живот, защото по този начин заразените с вируси клетки се елиминират ефективно. Тя не може да бъде потисната. Следователно, ако в дадена клетка се въведе иРНК, кодираща какъвто и да е несамостоятелен белтък, тази клетка ще бъде атакувана от имунната система. Това е фаталният недостатък, който е в основата на цялата концепция. Броят на пакетирани копия на РНК, които се въвеждат с всяка инжекция, е гигантски. В целия организъм ще избухнат безброй имунни атаки, които могат да спрат само когато производството на чуждия протеин приключи. Колко време ще отнеме това? Няколко дни, както многократно твърдяха производителите на ваксини и регулаторните органи?

Крайната катастрофа

През изминалата година се появи тревожно откритие, което е несъвместимо с това твърдение. При ваксинираните седмици и дори месеци след инжекциите бяха открити шипове на протеини и мултиорганни възпаления (1-3). И това беше свързано с тежки и често фатални заболявания (2,3). Каква земна причина би могла да има и все още може да има за дълготрайно производство на кодиран от РНК протеин и възпаление?

Възможният и изключително ужасяващ отговор дойде с неотдавнашното откритие на МакКернън и колегите му (4). В процеса на производство на ваксини плазмидните ДНК шаблони трябва да бъдат отстранени от генерираната иРНК, преди последната да бъде опакована в липидните наночастици. В противен случай плазмидите също ще се окажат в мастните глобули. МакКернън открива, че тази решаваща стъпка за отстраняване на плазмид-ДНК не е била предприета усърдно. Огромни количества плазмид-ДНК бяха открити в опакована форма, която гарантираше успешното им доставяне до клетките, където те щяха да могат да функционират за продължителни периоди от време.

Клетъчното усвояване на функционална чужда хромозома е равносилно на нищо по-малко от генетична промяна. Такава трябва да е съдбата на хората, на които са инжектирани опаковани бактериални плаزمиди. Освен това експресията на чуждия ген ще предизвика имунна атака срещу произвеждащите клетки. Продължаващото и продължително производство на несамостоятелен протеин ще засили увреждането на органите и възпалението. Това ще се случи в целия организъм. Ще се образуват кръвни съсиреци, тъй като съдовете се увреждат, а тъканите ще умират поради липса на кислород. Сърцето е един от органите, които не могат да заменят мъртвите клетки. Кой не е чувал за

This document is distributed by the Doctors for COVID Ethics (d4ce.org)

For translations into many other languages, see d4ce.org/the-eternal-dangers-of-rna-vaccines

мистериозните случаи на внезапна сърдечна смърт, които се случват по целия свят? Те са само върхът на айсберга. Предизвиканите от ваксини сърдечни заболявания са навлезли в ежедневието на млади и стари. Вторият орган, който не може да замени мъртвите си клетки, е мозъкът. В зависимост от това къде са нанесени щетите от ваксините, могат да последват всякакви неврологични и психиатрични страдания.

Аналогични автоимуноподобни заболявания могат да се развият едновременно в различни органи. Тази многостранна характеристика на увреждането, предизвикано от ваксинация, е уникална и показателна в трагичния случай на 14-годишно дете, което почина от невиджано досега многоорганно възпаление (5).

Потенциалът на ваксинацията да окаже отрицателно въздействие върху плодовитостта и репродукцията е огромен. Ваксините се натрупват в репродуктивните органи и това може незабавно да влоши фертилността. Усвояването на циркулиращите РНК и ДНК от клетките на плацентата може да доведе до раждане на мъртъв плод. Увреждането на плацентата може също така да позволи на опакованите гени да навлязат в циркулацията на плода. Стволовите клетки в кръвта на пъпната връв са намалени и увредени след ваксинация (6) и трябва да се опасяваме, че това е така, защото бебето е достигнало в утробата на майката. Известно е, че мастните глобули с техния товар намират път и в кърмата (7). Пропускливостта на червата е висока през първите седмици след раждането (8) и съществува ужасната възможност кърменето да доведе до директно преминаване на ваксините в бебето, където могат да се задействат механизми за самоубийство.

В лабораторията е възможно да се вмъкне плазмидна ДНК в книгата на живота. Ако това се случи при ваксинирани хора, възможните последствия са безкрайни. Нарушаването на изцяло настроената мрежа, която контролира клетъчното делене и диференциране, може да доведе до рак. Мутациите в клетките на сперматозоидите и оплодените яйцеклетки могат да направят променените черти наследствени и да доведат до създаването на същества, които са се отклонили от еволюционния път на човешката раса.

ФИНАЛ

Трябва да се очаква, че широкото и трайно увреждане на тъканите и на кръвоносните съдове ще настъпи чрез атака на имунната система срещу клетките, произвеждащи протеини на шипове. Тази атака се случва, защото шипчестият белтък е несамостоятелен; и тъй като всяка друга иРНК ваксина ще кодира несамостоятелен белтък, трябва да очакваме, че тя ще причини вреда по същия механизъм и в подобна степен. Тези кошмарни сценарии ще се влошават с всяка следваща инжекция.

This document is distributed by the Doctors for COVID Ethics (d4ce.org)

For translations into many other languages, see d4ce.org/the-eternal-dangers-of-rna-vaccines

На всичкото отгоре трябва да се очаква, че замърсяването на партидите ваксини с функционална плазмид-ДНК ще бъде правило, а не изключение, тъй като не съществува рентабилна процедура за надеждно отделяне на масово произвежданата РНК от плазмидите. Въвеждането на чужда хромозома е равносилно на промяна на генома. Дълготрайната автоимунна атака върху клетките е неизбежна.

Освен това трябва да се очаква, че от време на време ще се случи интегриране на плазмид-ДНК в човешката хромозома. Тогава безброй клетъчни функции могат да бъдат трайно нарушени. Могат да се появят злокачествени заболявания и да се намали продължителността на живота. Възниква ужасяващ сценарий, който може да засегне безброй хора, които обичаме и пазим в сърцата си. Ние трябва да предотвратим това.

Медицинският свят трябва да се изправи на крака и да прекрати използването на инжекции с РНК.

Препратки

1. Bansal S. et al. (2021) Cutting Edge: Circulating Exosomes with COVID Spike Protein Are Induced by BNT162b2 (Pfizer-BioNTech) Vaccination prior to Development of Antibodies: A Novel Mechanism for Immune Activation by mRNA Vaccines. [J Immunol 207:2405-2410](https://doi.org/10.4049/jimmunol.2100637) (DOI: 10.4049/jimmunol.2100637).
2. Mörz M. (2022) A Case Report: Multifocal Necrotizing Encephalitis and Myocarditis after BNT162b2 mRNA Vaccination against COVID-19. [Vaccines 10:1651](https://doi.org/10.3390/vaccines10101651) (DOI: 10.3390/vaccines10101651).
3. Bhakdi, S. and Burkhardt, A. (2021) On COVID vaccines: why they cannot work, and irrefutable evidence of their causative role in deaths after vaccination. <https://doctors4covidethics.org/on-covid-vaccines-why-they-cannot-work-and-irrefutable-evidence-of-their-causative-role-in-deaths-after-vaccination/>.
4. McKernan K. (2023) Sequencing of bivalent Moderna and Pfizer mRNA vaccines reveals nanogram to microgram quantities of expression vector dsDNA per dose. <https://osf.io/b9t7m/>
5. Nushida H. et al. (2023) A case of fatal multi-organ inflammation following COVID-19 vaccination. [Leg Med 63: 102244](https://doi.org/10.1016/j.legalmed.2023.102244) (DOI: 10.1016/j.legalmed.2023.102244).
6. Estep B.K. et al. (2023) Skewed fate and hematopoiesis of CD34+ HSPCs in umbilical cord blood amid the COVID-19 pandemic. [IScience 25: 105544](https://doi.org/10.1016/j.isci.2022.105544) (DOI: 10.1016/j.isci.2022.105544).

This document is distributed by the Doctors for COVID Ethics (d4ce.org)

For translations into many other languages, see d4ce.org/the-eternal-dangers-of-rna-vaccines

7. Hanna N. et al. (2022) Detection of Messenger RNA COVID-19 Vaccines in Human Breast Milk. [JAMA Pediatr. 176:1268-1270](https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2022.3581) (DOI: 10.1001/jamapediatrics.2022.3581).
8. Weström B. et al. (2020) The Immature Gut Barrier and Its Importance in Establishing Immunity in Newborn Mammals. [Front Immunol. 11:1153](https://doi.org/10.3389/fimmu.2020.01153) (DOI: 10.3389/fimmu.2020.01153).